

Ausekļa Limbažu teātris iestudējis izrādi ar smeķi

Sestdien Ausekļa Limbažu teātris priecēja skatītājus ar jautrām ainiņām no lauku cilvēku dzīves. Pirmizrādi piedzīvoja izrāde *Dūdotāji* Intas Kalniņas režijā. Tā veidota pēc Ērika Hānberga *smeķīgo* stāstu motīviem, ko lugā apkopojusi Zane Pamše. Rimta vienkāršība un patiesums ir izrādes vadmotīvi. Uz skatuves vērojami raksturi, kas skatītājiem atgādina cilvēkus, kurus viņi satikuši dzīvē, kā arī situācijas, kam līdzīgas ja ne piedzīvotas, tad kāda atstāstītas un apspriestas.

Režisore I. Kalniņa pēc pirmizrādes bilda, ka šoreiz vēlējusies iestudēt kaut ko latvisku un saprotamu. - *Teātrī allaž jābūt šādai izrādei. Hānbergs ir ārkārtīgi „garšīgs”, talantīgs autors, - sacīja režisore.* Viņa uzskata, ka Ē. Hānberga humorā ir rimta piezemētība, tieši tāda, kā viņš apraksta pensionāru ikdienu laukos. Turklāt materiālā režisore saskatīja lomas aktieriem, kuriem kādu laiku tās nebija tikušas. Laiks atgriezties uz skatuves bija pienācis Maritai Kuzminai un Līgai Amoliņai. Par vienu no izrādes veiksmēm režisore minēja to, ka aktieri acīmredzami spēlēja ar prieku. Viņasprāt, īsto noskaņu izdevies radīt ar omulīgu plīts kurēšanu, tējkannas svilpšanu un ēdiena smaržu zālē. I. Kalniņa sprieda, ka arī skatītāji šo ritmu acīmredzami sajūt un saprot.

Arī šajā izrādē īpaši domāts par scenogrāfiju. Darbības centrā ir plīts. - *Plīts ir galvenais lauku dzīvē, pie tās var sasildīties, paēst, parunāt, arī aprunāt. Ķēķis ir*

Ausekļa Limbažu teātra pirmizrādē *Dūdotāji* par lauku dzīvi pasmaidīja Aivars Jenerts (no kreisās), Līgita Demidova, Marita Kuzmina, Līga Amoliņa un Jānis Kukainis

*vieta, kur ģimenei pulcēties, - risinājumu skaidroja I. Kalniņa. Jāpiebilst, ka plīts ir gandrīz īsta. Scenogrāfa Ivāra Novika darbs ir veiksmīgs - pēc skata ij nepatekisi, ka tā nav iznesta no kādu lauku māju virtuves. Ja nu vienīgi joprojām ir nedaudz par tīru un *svaigu*. Taču ēdiens, kas tiek pagatavots izrādes laikā, ir pavisam īsts. - *Pagaršojiet pankūkas - sapnis!* - pēc izrādes piedāvāja M. Kuzmina. - *Šodien**

speciāli pienā taisīju. Mēģinājumā bija ūdenī. Arī vistas un nūdeļu zupa mums ir. Šodien vārījām tā, lai pietiek visiem. Lai kā uz skatuves aktieri ēda, pagatavots bija tik daudz, lai pēc pirmizrādes varētu pacienāt teātriniekus, kuri bija atnākuši novērtēt kolēģu veikumu.

- *7 gadus nebiju spēlējusi. Inta mani pierunāja. Esmu pat ļoti gandarīta. Tā loma ir kā man rakstīta! Vakars dēls ska-*

*tijās mēģinājumu un teica: „Bet tā esi tu!” - pēc izrādes atzina M. Kuzmina. Viņa iejutās apsviedīgās rīkotājas, praktiskās Amildas lomā. - *Patiesībā mēs visi - Līgita Demidova, Aivars Jenerts, Jānis Kukainis, Līga Amoliņa - taču esam istajās vietās!* - bija gandarīta Marita par ļoti atbilstoši sadalītajām lomām. A. Jenerts, kuram šī ir otrā loma teātrī, nenoliedza, ka viņā ir kaut kas no Amildas dzīvesbiedra sapņotāja Jurgā. - *Tieku cilvēkos, gūstu prieku, jaunas pazīšanās, pamēģinu kaut ko, ko neesmu darījis. Uz skatuves iepriekš nebiju kāpis. Ir gandarījums, ka kaut kas izdodas!* - tā par darbošanos teica Aivars. Savukārt L. Amoliņa pēc izrādes izsaucās: - *Feini, prieks pašiem spēlēt! Tā taču ir dzīve!* Viņa secināja, ka viss ir tieši tā, kā attēlots, - kad jaunības kaislības pagājušas, ar smaidu var atcerēties, kā viss bijis. Taču, izrādi vērojot, skatītājam nav šaubu, ka kaislību oglešes vēl kvēlo un dzīve turpinās, pat ja liesmas apdzisušas.*

Izrādi noskatījās arī tās autore Z. Pamše kopā ar Amildas lomas tēlotāju no Piltenes amatierteātra. Kurzemniecēm bijis interesanti salīdzināt, kā tas pats materiāls izmantots un papildināts. Arī skatītāju interese par pirmizrādi bija liela, tāpēc to nolemts spēlēt jau šajā piektdienā un svētdienā. Sekojiet reklāmai!

Lindas TAURINĀS
teksts un foto